

СЕКЦІЯ «ХІМІЧНІ НАУКИ»

УДК 546.786'742'732'562'47/.49+542.06+543.421/.424

СИНТЕЗ СОЛЕЙ З ПАРАВОЛЬФРАМАТ Б-АНІОННОМ

E. С. Дуванова, С. В. Радіо, Г. М. Розанцев

Умови утворення ізополі- та гетерополіаніонів та синтез ізополі- та гетерополі солей на їх основі у водних розчинах є актуальним на сьогоднішній день. Синтез цих сполук відбувається з поліаніонів, що утворюються в результаті самозборки в розчинах під час підкислення ортовольфрамату. Варіюючи величину кислотності $Z = \nu(\text{H}^+)/\nu(\text{WO}_4^{2-})$ можна утворити потрібну форму ізополіаніону в розчині. Такий метод синтезу займає відносно небагато часу, не потребує попереднього добування паравольфрамату натрію, є достатнього простим препаративно та непогано відтворюється, а продукти однорідні і не містять домішки.

Щоб дослідити мало вивчену область кислотності $Z = 0,80 - 1,10$ за кімнатної температури проведено ряд синтезів із різними катіонами d-металів. Для цього водний розчин натрію вольфрамату підкисляли азотною кислотою до кислотності $Z = 1,00$ та додавали розчини цинку (ІІ), кадмію (ІІ) та мангану (ІІ) нітратів при інтенсивному перемішуванні: $\text{C}(\text{Na}_2\text{WO}_4) = \text{C}(\text{HNO}_3) = 0,1$ (моль/л); $\text{C}(\text{M}(\text{NO}_3)_2) = 1,6667 \cdot 10^{-2}$ (моль/л), де $\text{M} - \text{Zn}^{2+}, \text{Cd}^{2+}, \text{Mn}^{2+}$. В результаті було отримано середні солі з паравольфраматом Б-аніоном. Хімічним аналізом було показано, їм може відповідати молекулярна формула $\text{M}_5[\text{W}_{12}\text{O}_{40}(\text{OH})_2] \cdot n\text{H}_2\text{O}$, де $\text{M} - \text{Zn}^{2+}, \text{Cd}^{2+}, \text{Mn}^{2+}$.

Було проведено ІЧ-спектроскопічне дослідження, щоб підтвердити дані елементного аналізу, який показав, що ці солі можна віднести до паравольфраматів Б цинку (ІІ), кадмію (ІІ) та мангану (ІІ). Було з'ясовано, що аніони в складі цих солей згідно набору характеристичних за частотою та інтенсивністю коливань відносяться до паравольфраматів Б.

УДК 542.943+547.97

ВИКОРИСТАННЯ ДОБАВОК ПОВЕРХНЕВО-АКТИВНИХ РЕЧОВИН ДЛЯ ЗМІНИ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАКЦІЇ ФЕНТОНА

О. О. Іващук, Л. О. Макарова, С. В. Жильцова, Й. О. Опейда

Очищення стічних вод від органічних речовин є актуальним проблемою, яку вирішують з використанням біологічних, фізичних, хімічних методів. Зокрема, для окислювальної деструкції забрудників різної природи може бути використана система Фентона ($\text{H}_2\text{O}_2 + \text{Fe}^{2+}$). В основі цього методу лежить каталітичний розпад пероксиду водню під дією іонів Fe^{2+} з утворенням реакційно-здатних гідроксильних радикалів $\cdot\text{OH}$. Зміна швидкості цієї реакції здійснюється регулюванням pH, температури, концентрації і співвідношення компонентів системи, а також введенням добавок інших речовин. Для вивчення кінетичних закономірностей таких процесів часто застосовують модельні системи з використанням синтетичних барвників. Метою даної роботи є дослідження окислювального знебарвлення метилового фіолетового (МФ) реактивом Фентона в присутності ПАР різної природи.

Кінетику знебарвлення МФ вивчали спектрофотометричним методом з використанням спектрофотометра SPECOL 1500 (Analytik Jena, Німеччина) у скляній кюветі з товщиною шару 1 см при довжині хвилі 585 нм за кімнатної температури, pH = 3,0. Як добавки використовували кокамідопропілбетаїн (КПБ) та додецилсульфат натрію (ДСН).

Встановлено, що як для аніонактивної, так і для амфотерної ПАР спостерігається тенденція до зниження початкової швидкості процесу та конверсії в часі зі збільшенням концентрації ПАР. Так, при підвищенні Скп з $6 \cdot 10^{-6}$ М до $1 \cdot 10^{-4}$ М конверсія (S) знижується на ~75 % (Табл. 1). При введенні ДСН у концентраціях від $2 \cdot 10^{-6}$ М до $1 \cdot 10^{-5}$ М також відбувається сповільнення процесу. При цьому порівняно з системою без добавок за умов проведення експерименту конверсія знижується у 2 рази при $C_{\text{кп}} = 6 \cdot 10^{-6}$ М і $C_{\text{дсн}} = 2 \cdot 10^{-6}$ М відповідно. Подібний ефект в області концентрацій ПАР нижче ККМ можна пояснити наявністю асоціативних взаємодій субстрату та молекул ПАР, а також протіканням бічних процесів за участю ПАР, що знижують концентрацію гідроксильних радикалів у системі.

Таблиця 1

Залежність конверсії (S) окислювального знебарвлення МФ системою Фентона у часі в присутності добавок КПБ і ДСН.
 $[\text{МФ}]_0 = 1,67 \cdot 10^{-5}$ М, $[\text{H}_2\text{O}_2]_0 = 4 \cdot 10^{-4}$ М, $[\text{Fe}^{2+}]_0 = 1 \cdot 10^{-4}$ М, pH = 3,0

$[\text{КПБ}]_0 \cdot 10^5$, М	S , %			$[\text{ДСН}]_0 \cdot 10^5$, М	S , %			
	t , хв				t , хв			
	2	10	30		2	10	30	
0	80	95	98	0	80	95	98	
0,6	35	43	50	0,2	33	41	49	
1,0	34	41	49	0,6	31	36	44	
10	6	8	13	1,0	31	36	41	

Регулювати перебіг процесу можливо, змінюючи концентрацію компонентів системи Фентона. Встановлено, що при постійному вмісті ПАР та з підвищеннем $[\text{H}_2\text{O}_2]$ чи $[\text{Fe}^{2+}]$ спостерігається поступове збільшення початкової швидкості процесу, проте за високих концентрацій цих компонентів процес окислювальної деколоризації МФ уповільнюється. Показано, що у випадку системи з КПБ ($[\text{КПБ}]_0 = 6,0 \cdot 10^{-6}$ М) максимальна конверсія субстрату забезпечується при $\text{H}_2\text{O}_2 / \text{Fe}^{2+} = 4 / 1$. Для реакційної суміші з добавками ДСН ($[\text{ДСН}]_0 = 2,0 \cdot 10^{-6}$ М) ефективність процесу знебарвлення вища при $\text{H}_2\text{O}_2 / \text{Fe}^{2+} = 3 / 1$.

З аналізу отриманих даних можна зробити висновок, що при введенні добавок ДСН і КПБ відбувається зниження ефективності системи Фентона у процесі окислювального знебарвлення водного розчину МФ. Водночас, змінювати швидкість перебігу процесу можливо, варіюючи концентрації і співвідношення пероксиду водню та іонів Fe^{2+} у системі.

УДК 577.151.04

ТЕМПЕРАТУРНИЙ ОПТИМУМ ДІЇ ФЕРМЕНТНОГО ПРЕПАРАТУ *«LACCASE FROM TRAMETES VERSICOLOR»*

Я. С. Конкіна, Ю. О. Лесишина, О. С. Цяпalo, О. М. Шендрік

Лакказа (КФ 1.10.3.2, *n*-дифенол: кисень оксидоредуктаза) входить до складу лігнолітичного ферментного комплексу дереворуйнуючих грибів. Особливі каталітичні властивості і широка субстратна специфічність лаккази зумовлюють її застосування у різноманітних біотехнологічних процесах. На сьогоднішній день промисловість випускає комерційні препарати лаккази різного ступеню очищення та концентрування, що в свою